

هزر له چیرۆکه کانی (حه سه ن جاف) دا

کۆمه له چیرۆکی (دیجله ی تاوان) به نمونه

پ. د. سه لیم ره شید ساج

م. ی. ته لعت محمهد عه زیز

به شی زمانی کوردی / کۆلیژی به روه رده
زانکۆی سه لاهه ددین

به شی زمانی کوردی / کۆلیژی به روه رده - ئاکری
زانکۆی دهۆک

پوخته

لینکۆلینه وه که به ناو نیشانی (هزر له چیرۆکه کانی حه سه ن جاف دا، کۆمه له چیرۆکی دیجله ی تاوان به نمونه) دا وه ک به شیکی گرنگی پیکهاته ی ده قه کان، به شداریه کی فراوانی هه یه له دروستبوونی ده قه کاند، که لیره دا هه ولمانداوه به ریبازیکی شیکاری لایه نی هزری له چیرۆکه کان شیکه یه وه و گرنگترین جۆری ئه وه هزرانه ده ستنیشان بکه ین که له چیرۆکه کانی چیرۆکنووس ره نگی داوه ته وه و بوونه ته هه وینی سه ره کی چیرۆکه کانی.

ئه م لینکۆلینه وه یه له دوو به ش پیکدیته:

به شی یه که م: له م به شه دا ئه م بابه تانه باسکراوه (هزر وه ک تیروانینیکی تیوری، چه مکی هزر، هزر له ده قه جیاوازه کاند، هزر له چیرۆکی کوردیدا).

به شی دووه م: له م به شه دا بۆ زیاتر ناساندنی هزر له چیرۆکی کوردیدا، کۆمه له چیرۆکی (دیجله ی تاوان) ی (حه سه ن جاف) مان وه ک نمونه وه رگرتووه، که له م به شه دا ئه م بابه تانه باسکراوه (هزر لای حه سه ن جاف، شیکردنه وه ی چیرۆکه کانی حه سه ن جاف له رووی هزره وه، هزری سیاسی، هزری نیشتمانی (نه ته وه یی)، هزری ئه فسانه یی، هزری ره مزی).

له کۆتاییدا گه یشتینه ئه وه ئه نجامه ی که نووسه ر له م کۆمه له چیرۆکه دا توانیوه تی به شیوه یه کی سه رکه وتووانه مامه له له گه ل هزری جۆراوجۆر بکات، هه روه ها هزری سیاسی به شیکی زۆربه ی چیرۆکه کانی داگیر کردووه.

و شه کللیه کان: هزر، چیرۆک، حه سه ن جاف، دیجله ی تاوان

پیشه کی

هەر ده قێك یان بابەتێك كه دهنوسرێت یان له دایك ده بێت، له بنچینه دا ده راویشه ته ی هزری كه، یان به واتایه کی تر بناغی ده ستپێکیان له هزره وه ده ست پیده کات، له نیو ژانره کانی ئە ده بێشدا، هەر ژانره و شیوازیك یان خاوه نی هزری کی تایبەت به خۆیه تی، كه واته نووسه رێك خاوه نی هزری کی یان شیوازی کی بیر کردنه وه ی تایبەت به خۆیه تی، به م هۆیه شه وه هزر ده بێته خالی به یه كه وه به ستنی نووسه ر و ده قه كه .

هزری کوردی به گشتی به چەندین قۆناغ و بارودۆخی جیاواز تێپه رپوه . چیرۆکنووسان به پێی ژیان و بارودۆخی سه رده مه کانی خۆیان له چیرۆکه کانیاندا گوزارشتیان له هزری خۆیان کردوه، بابەت و ژیا نی خۆیان و خه لکانی ئە سه رده مه یان کردوه به هه وینی چیرۆکه کانیان، بۆیه ده بینین له چیرۆکی کوردیدا به پێی سه رده مه کان هزری جوراوجۆر و تازه بوونه ته كه ره سه ته ی چیرۆکه کان. سه ره تا هزره کان به شیوه ی ساده بوون و زیاتر ره نگدانه وه ی هه ندی لایه نی کۆمه لایه تی ناو کۆمه لگا بوون و به شیوه ی ساده هزره کان گوزارشتیان لی ده کرا، دواتر قۆناغ به قۆناغ هزره کان گۆرانکارییان به سه ر داها توه، هزری تازه و به دارپشتنیکی تازه وه ها تۆته ناو چیرۆکی کوردیه وه .

چیرۆکنووس هزره کانی سه رده می خۆی کردۆته هه وینی سه ره کیی چیرۆکه کانی، به شیوه یه کی هونه ری وا مامه له ی له گه ل کردوون كه سه رنجی خوینەر به لای خۆیدا رابکێشیت، له رێگه ی چیرۆکه کانیه وه ئەو په یامه كه له هزری ئەودا په نگی خواردۆته وه ده ری بپریت و بیگه یینیت به خوینەر، هه ندیک جار هزره کانی تیکه ل کردوه له چیرۆکه کانی به شیوه یه ک كه جوریک له تیکه لای دروست بکات و خوینەر به لایه کی تر رابکێشیت، هه ریه ک له م هزرانه راسته وخۆ په یوه ندی به بارودۆخی ئەو سه رده مه ی نه ته وه ی کورد یان ژیا نی تایبەتی نووسه ر یان ژیا نی كه سانیکی ده وره به ری نووسه ر بێت، ئەمه ش جور و بیر کردنه وه و تێروانی نی چیرۆکنووس نیشان ده دات.

سنووری لیکۆلینه وه که شیکردنه وهی لایه نی هزری و جۆره کانیه تی له چوار چیهی کۆمه له چیرۆکی (دیجله ی تاوان) ی "حهسه ن جاف دا" که ئەم کۆمه له چیرۆکه ده که یه نه سنووری لیکۆلینه وه که مان.

ئامانجی لیکۆلینه وه که سه ره تا خسته نه رووی پیناسه و چه مکی هزر و ره نگدانه وهی هزر و جۆره کانیه تی لای چیرۆکنووس، دواتر ده ستینشان کردنی جۆره کانی هزر و ئەو لایه نه هزریه ی، که به سه ر چیرۆکه کاندایه، ئەم لیکۆلینه وه یه هیچ گهروگرفتیکه نه هاته پیش، که شایه نی ئەوه بیت لیره باسی بکه یه ن. له لیکۆلینه وه که ماندا میتۆدی وه سفی شیکاری به کارهاتوه " که له به شی یه که مدا زیاتر میتۆدی وه سفی به کارهاتوه، به لام له به شی دووه مدا زیاتر میتۆدی شیکاری به کارهاتوه.

ئەم لیکۆلینه وه یه له دوو به ش پیکدی:

به شی یه که م: له م به شه دا ئەم بابه تانه باسکراوه (هزر وه ک تیروانینیکی تیوری، چه مکی هزر، هزر له ده قه جیاوازه کاندایه، هزر له چیرۆکی کوردیدا).

به شی دووه م: له م به شه دا بۆ زیاتر ناساندنی هزر له چیرۆکی کوردیدا، کۆمه له چیرۆکی (دیجله ی تاوان) ی (حهسه ن جاف) مان وه ک نمونه وه رگرتوه، که له م به شه دا ئەم بابه تانه باسکراوه (هزر لای حهسه ن جاف، شیکردنه وهی چیرۆکه کانی حهسه ن جاف له رووی هزره وه، هزری سیاسی، هزری نیشتمانی (نه ته وه یی)، هزری ئەفسانه یی، هزری په مزی).

له کۆتاییدا ئەو ئەنجامانه ی که له م لیکۆلینه وه یه دا پێی گه یشتووین، به چه ند خالێک خراوه ته روو.

بەشی یەكەم هزر وهك تیروانینیکی تیوری

۱-۱ چه مکی هزر :

هزر یه کیکه لهو چه مکه فراوانه ی که به شیوه ی جیاواز لیکدانه وهی بو کراوه، ئەمەش بو ئالۆزی و ناروونیی ئەم چه مکه ده گه پێته وه، که به شیوه یه کی فراوان له نیو بواره جیاوازه کاندایه کارهاتوووه و لیکدانه وهی بو کراوه. سهره تا ده رباره ی ئەم چه مکه له زمانی ئینگلیزیدا، به رامبه ر وشه ی هزر وشه ی (Thought) به کار هاتوووه (لێژنه ی ئەده بی کۆری زانیاری کورد، ۲۰۰۶: ۱۶۸)، که په یوه ندی ی به هه ر زانست و بابه تیک هه یه، یان زۆر جار ده گوتری ت بناغه ی هه ر زانست و کاریکه. سهره پرای ئەمه چه ندی ن لیکۆله ر و فه یله سوف پیناسه ی هزریان کردوو وه کو ((ئەو چالاکیه گیانییه یه، یان ناماددییه که له پیکهاته ی ماددی (میشک) ده که و پته وه و تایه تمه ندی و توانای مرۆف له چاو بوونه وه ر و زینده وه ره کانی تر ده رده خات، به وه دا که پرۆسه یه که له بنه ماکانی لۆژیک پشت به ستوووه، واته چالاکیه کی ریکوپیک و ته واوه، بی ئەوه ی هه ستی پی بکری ت)) (حمید عزیز، ۲۰۰۹: ۳۰)، واتا به پیی ئەم پیناسه یه بی ت هزر لایه نیکه له و لایه نه سه ره کیانه ی که تایه ته به چالاکیی میشک و هۆکاریکی سه ره کی جیا کردنه وه ی تایه تمه ندی و کار و کرده وه کانی مرۆفه له گه ل بوونه وه ر و زینده وه ره کانی تر. هه ندیک ی تر هزر ده به ستنه وه به زمان، به وه ی که (زمان ئەو که ره سه ته یه که هزر کاری تی دا ده کات، هزریش ئەو لایه نه یه که که ره سه ته زمانیه کان له خو ده گری ت و کۆیان ده کاته وه، به مه ش ئەوه ده گه یینیت که په یوه ندی نیوان زمان و هزر، په یوه ندییه کی دوو لایه نه یه. وه ک دوو رووی یه ک دراون) (محمد داود، ۲۰۰۹: ۳۳)، په یوه ندییه کی دوو لایه نه و نه پراوه له نیوان (زمان و هزر) دا بوونی هه یه، له روانگه یه کی تره وه هزر (بیر کردنه وه یه له شتی کدا، یان شتی ک که چه ند جار ی ک دووباره بکری ته وه) (احمد بن فارس، ۲۰۰۸: ۳۲۸)، واته هزر بریتییه له کرده ی دووباره کردنه وه ی بیر کردنه وه له سه ر بابه تیک یان دیار ده یه ک.... هتد، هه روه ها غه زالی به م شیوه یه باسی چه مکی هزر ده کات و ده لی: ((هزر واته هینان و بردنی دوو زانیاری (مه عریفه) له عه قلدای بو ئەوه ی له و رینگه یه وه زانیاری (مه عریفه ی) سییه م بیته ئەنجام و دروست بوون)) (ابو

حامد محمد، ۲۰۰۶: ۱۸۰، واته هزر کرداری ئالوگۆری و لیکدانی دوو بیر یان دوو بۆچوون یان دوو زانیاری ئه نجام ده دات بۆ ئه وه ی له و ریگه یه وه بتوانریت بۆچوونی سییه م یان زانیارییه کی جیاواز بینه کایه وه، هه ندیککی تر بیر ده به سته وه به بیر کردنه وه ی مرۆفی به رامبه ر و ده ورو به ره که ی، ((بیر زاخاو و ناوه رۆکی بیر کردنه وه ی مرۆفه به رامبه ر ده ورو به ره که ی، واتا کۆمه لیک بیر و بۆچوونیه تی که رۆژانه به رامبه ر به جیهانی ده وه ی خۆی ده ریده پرئ، به و ده رپرینه (بوون) ی خۆی له ئاستی شته کان و که سه کانی تر ده ستنیشان ده کات)) (فواد عبدالرحمان، ۲۰۰۹: ۹)، واته به پپی ئه م بۆچوونه بیت، بیر پیکدیته له کۆمه لیک بۆچوون و تیروانینی جیاواز له لایه ن مرۆفه کان که به رامبه ر به و دیارده و بارودۆخ و که ره ستانه ی که له ده ورو به ری خۆیدا بوونیان هه یه ده ریده بریت، له کۆتاییدا ده توانین بلین سه رجه م ئه و پیناسانه ی که بۆ چه مکی (هزر) کراوه، له روانگه و تیروانینی جیاوازه وه کراوه، که هه ریبه که به شیوه یه ک گوزارشتی له م چه مکه کردووه، به لام هه موویان له وه یه کده گرنه وه که هزر ده رپرینی کۆمه لیک دید و تیروانینی جیاوازه له لایه ن مرۆفه کان، که به رامبه ر به و دیارده و بابه تانه ی له ده ورو به ریبه تی.

۱-۲ هزر له ژانره جیاوازه کاندای :

ئه گه ر سه یری ژانره کانی ئه ده ب بکه ین ده بینین هه ر یه که و به پپی تابه تمه ندی و سنووری خۆی گوزارشت له بابه ته کان ده که ن. له رووی هزره وه ش هه ر یه که و شیوازی مامه له کردنی له گه ل ئه م لایه نه جیاوازه، ئه گه ر سه یری وتار بکه ین وه ک ژانریکی ئه ده بی ئه و ده بینین هزره کان به شیوه یه کی جیاواز به کاردین به به راورد له گه ل ژانره کانی تر، شیوازی به کاره ینانی هزر له وتاردا به شیوه یه کی فراوان رۆلکی گرنگی هه یه، چونکه چه ند هزره که به هیز و سه رنچراکیش بیت، ئه و وتاره که زیاتر پیشوازی لی ده کریته و ده خویندریته وه و به نیو خه لکیدا بلاوده بیتته وه، به لام له گه ل ئه وه شدا ده بیت به پپی به رنامه یه ک هزره کانی بخریته پروو ((هه ر وتاریک پیوسته (سه رتا و ناوه راست و کۆتایی) تیدا هه بیت، نووسه ر له ریگه ی بیره کانی خۆی به پپی دارشتنیکی هونه ری بخاته پروو، یاخود له باسیکی سه ربه خۆدا که له چه ند

په ره گرافیککی پیکهاتوو بیریککی دیاریکراوی خۆیدا دهخاته پروو، ههروهها هه لگري ناونیشانیک بیت گوزارشت له ناوه پۆکی بابه ته که بکات)) (ناریانا ئیراهیم، ۲۰۱۱: ۲۸۶)؛ واته دارشتنی هزر له وتاردا و ئەو ناونیشانهی که بۆی دهستیشان ده کریت ده بیت په یوه ندیه کی دوو لایه نه له نیوانیاندا هه بیت، چونکه ئەگەر ئەم په یوه ندیه بوونی نه بیت به شیوهیه کی هه ره مه کی وتاره که بنووسریت، ئەوا خوینەر تووشی پارایی ده کات و له ناوه پۆکی وتاره که ناگات و وای لیده کات بیزار بیت. له گه ل هزره که دا ده بیت ره چاوی زمان و چینه کانی کۆمه لگا بکریت له دارشتنی وتاره که دا، چونکه ئەگەر هزری وتاره که چهند به هیز بیت، به لام زمانه که ی له ئاستی چینه کانی کۆمه لگا نه بیت، ئەوا له لایه ن خه لک به گشتی پیشوازی لئ ناکریت، به لکو له لایه ن چینیکی که می کۆمه لگا ده خویندریته وه، ههروهها مه زانندی هزر له وتاردا زۆر جار به پیی بابه ت و بیرۆکه ی نووسەر و بارودۆخی ناو کۆمه لگا جیاواز ده بیت، که ئەمه ش وتاری جیاوازی لئ ده که ویتته وه، ئامانج له مه زانندی هزر له وتاردا زیاتر ده رخستنی بابه ته شاراوه کانی ناو کۆمه لگایه و نیشاندانی به خه لک و جه ماوهره، که نووسەر به شیوازیکی ئەده بی و زمانیکی گشتی ده نووسیت بۆ ئەوه ی خه لک به گشتی بخوینیتته وه و توانای تیگه یشتنی هه بیت، چونکه ده بیت له وتاردا ((زمانیکی ساده و ساکار بیت تیایدا وشه و دهسته واژه ی پرووت و ئاسان به کار به ییت، که زۆرترین چین و تویره کانی کۆمه ل بتوانن به ئاسانی لئی تیگه ن، که خۆی له زیده پۆیی پاریزیت و مه به سه ته که خیرا به ده سه وه بدات)) (هیمداد حسین، ۲۰۰۲: ۹۸). به م هۆیه شه وه هزره کان به شیوهیه کی بهرچاوه خه ریت به رده م خوینهران که خۆیان له بابه تی جیاواز ده بینیتته وه وهک (وه رزشی، ئاینی، کۆمه لایه تی، سیاسی، فه لسه فی، هتد)، دارشتنی هزر له هه ریه ک له م بابه تانه، جیاواز ده بیت.

سه باره ت به ره نگدانه وه و مامه له ی هزر له شیعردا، ئەگەر سه یربکه ین ده بینین که له شیعردا هزر به شیوهیه کی جیاواز مامه له ی له گه لدا ده کریت، که جیاوازه له وتار، له م روانگه یه شه وه هه ریه که و به شیوه ی جیاواز پیناسه ی هزر یان کردووه له چوارچیوه ی شیعردا به بۆچوونی هه ندیکیان ((هزر یان بیرۆکه به بنیات و ره گه زی سه ره کی شاعر داده نریت له پال بنیات و ره گه زه کانی دی وهک : شیواز، دارشتن،

سۆز، زمان، ئەندیشه، موسیقای دهره کی (کیش و سه روا) و موسیقای ناوه کی (رێکخستن و هه ماهه نگی دهنگ و برگه و وشه کان)) (سالار عزیز، ۲۰۱۴: ۱۶).
که واته هزر به یه کێک له په گهزه ههره سه ره کیه کانی شیعر داده نریت و مامه له ی له گه ل ده کریت، ههروه ها له پال په گهزه کانی تر نابیت فه رامۆش بکریت و پشتگۆی بخریت، به لکو ده بیته به وردی مامه له ی له گه ل بکریت، به و پیه ی که هۆنراوه ش زاخوی هه لقولاوی میتشکی نووسه ر و شاعیرانه، که له ئەنجامی لیکدانه وه و وردبوونه وه یه تی به رامبه ر به دیارده یه ک یان رووداویک یان بابته تیک که زۆر کاریگه ری له سه ر هه بووه.

۲-۱ هزر له چیرۆکی کوردیدا :

ئه گه ر سه یری ژانره کانی ئەده ب بکه ین ده بین هه ر یه که و به پیه تابه تمه ندی و سنووری خۆی گوزارشت له بابته کان ده که ن. له رووی هزره وه ش هه ری هه که و شیوازی مامه له کردنی له گه ل ئەم لایه نه جیاوازه.
ههروه ها به کاره یتان و مامه له کردن له گه ل هزر دا له بواری چیرۆکدا کاریکه پیه ستی به ئەزموونیککی سه رکه وتوو هه یه بو ئەوه ی چیرۆکنووس ئەو بابته تی که له میتشکیدا یه، بتوانیت به هزر و تیروانیتیککی سه رکه وتوو دابریژیت، به هزریک بتوانیت سه رنجی نووسه ر به لای خۆیدا رابکیشیت، ههروه ها کاریگه ری بخاته سه ری، ئەم هزره ش ده بیته به شیوه یه کی بته و ریک بخریت و دارشتنی بو بکریت، که ئەم دارشتنه ش له لایه ن که سیکه وه ئەنجام ده دریت و هه لده ستیت به لیکدانی به شه کانی چیرۆک و چه ندين رووداوی جوړاوجوړ له رینگه ی ئەم هزره وه دروست ده کات، به لام ده بیته په یوه ندییه ک له نیوان به شه کان هه بیته، چونکه چیرۆک ((چه ند یه که یه که و له چه ند برگه یه ک پیکدیته و هه ر برگه یه کیش ته واوکه ری به شه کانی تره و به هه موویان له رینگه ی چۆنیه تی لیکدانیان بیا هونه رییه که ی پیکدیته و ئەو قابله هونه رییه ریکخواهه دروست ده کات، که له ئەنجامی پیه وندی به ئۆرگانه کانی نیوان به شه کان و پیه وندییه به ناو یه کدا چوو ه کانی نیوان بنه ما هونه رییه کان به پیه یاسا کانی ناوه وه دروست ده بیته)) (په ریز سا ییر، ۲۰۰۵: ۶۵)، که واته ده بیته نووسه ر ئاگاداری

دارشتنی هزره که ی بیت له کاتی نووسین و ریکخستنی پرووداوه کان و به شه کانی چیرۆک، چونکه په یوه ندییه کی ته واکاری له نیوانیادا بوونی ههیه، بویه هزر له چیرۆکدا مامه له یه کی تایبه تی دهویت و نووسه زیاتر و به شیوه یه کی فراوانتر له شیعر ده توانیت مامه له ی له گه ل بکات و جۆراو جۆری هزر له ناو ده که کاندای به کار بهینیت، ههروه ها زۆر جار چیرۆکنووس ئه وه هزره ی که ده یه ویت له چیرۆکه که باس بکات، له رینگه ی رهنگدانه وه له ژیا نی پالنه وانیک، به تایبه تی پالنه وانی سه ره کی، به شیکه ی زۆر له مه به ست و هزره که ی له و یوه ده خاته پروو، ((چیرۆکنووس ده توانیت به شیک له فیکری خۆی له رپی قاره مانه سه ره که یه وه ده ربیریت، ههروه ها ده توانیت ئه وه ی بیه ویت له رپی کاره کته ره که یه وه بیلیت که پانتاییه کی که می له چیرۆکه که دا داگیر کردوه)) (حه مه سه عید، ۲۰۰۵: ۶۶)، که واته ده توانین بلیین که که ره سه تی ده ستی چیرۆکنووس بو ئه وه هزره کانیان له رینگه ی ئه وه پرووداوانه ی که له چیرۆکه که دا به سه ریان دیت بخه نه پروو و نیسانی خوینه ری بدن و بو خوینه ر مه به سه که یان بخه نه پروو، به لام به شیوازیکی هونه ری و به زمانیکی ئه ده بیانه، که رهنگه ئه مه زۆر جار خوینه ر به ره وه ئه و ئاراسته یه بیات که واینگداته وه ئه وه هزره هی خودی پالنه وانه که یه، به لام له راستیدا هی نووسه ره که یه، که رهنگه نووسه ر خۆی به شدار نه بیت له پالنه وانی ناو چیرۆکه که.

ئه گه ره سه یری چیرۆکی کوردی بکه ین، ده بینین به چه نندین بارودوخ و قوناغی جیاواز و درێژدا تیپه ریوه. ئه مه ش به هۆی ئه وه پروودا و بارودوخه وه بوو که تاك و کۆمه لگای کوردی تیایدا ژیاوه، ((چیرۆکی کوردیش به هۆی سه رچاوه ی ئه و ژیا نه دوور و درێژه ی پرووداوه جۆربه جۆره کانی نه ته وه ی کورد وه ک داستانه میژوویی و دلداریه کان له لایه ک و به هۆی کارتیکرد و ههنگاو هه لگرتن و لاسایکردنه وه ی ئه ده بی جیهانی و دراوسییه کانی له لایه کی تر، شیوازیکی تری به خۆه گرتوه و چۆته ناو چوارچۆیه و قالبی هونه ر و په خشان شیوازی گپرانه وه ی وه رگرتوه)) (سه لیم ره شید سالح، ۲۰۱۲: ۱۳) واته چیرۆکی کوردی له پال ئه وه پروودا و گۆرانکاربیانه ی که له ناوچه که دا پروویده دا، له گه ل کاریگه ری و لاسایکردنه وه ی ئه ده بیاتی نه ته وه کانی دراوسی، هۆکاریک بوون بو سه ره ه لدان و وه رگرتنی شیوازی

هونهری و بهرهو پیش چوونی چیرۆکی کوردی، له پووی هزرهوهش ئهگهر سهیری چیرۆکی کوردی بکهین، دهبینین که له سهرهتاوه تا کو قوناغی ئیستا، زیاتر پهنگدانهوهی ژیان و بارودۆخ و گوزهرانی ناو کۆمهڵگای کوردیه له سهرحهم بوار و لایهنهکاندا وهك (سیاسی، کۆمه‌لایه‌تی، کشتوکالی، ئاینی، رۆشنییری،.....هتد)، واته زیاتر ئه وهزرانه باو بوون که پهنگدانهوهی ژیان واقیعی ناو کۆمه‌لگای کوردی بوون، چونکه ((چیرۆکی کوردی له گه‌ل سه‌ره‌ه‌لدانیدا ریازی ریالیزمی هه‌لبژاردوو)) (حه‌مه‌ سه‌عید، ۲۰۰۵: ۲۸)، واته سه‌ره‌تا چیرۆکی کوردی به‌و بابه‌ته واقیعیانه دهستی پیکردوو که له ناو کۆمه‌لگای کورده‌واریدا هه‌بوونه و چیرۆکه‌کان بوونه‌ته ئاوینه‌ی ئه‌و ژیان و بارودۆخه‌ی خه‌لکه‌که، چونکه ((ئه‌ده‌ب ئاوینه‌ی ژیان)) (عه‌زیز گه‌ردی، ۱۹۷۸: ۷)، هه‌روه‌ها چیرۆکی کوردی له سه‌ره‌تاوه زیاتر هزری کۆمه‌لایه‌تی و ئاینی به‌خۆوه گرتبۆوه، دواتر به‌هۆی گۆرانی بارودۆخه‌که زیاتر هزری (سیاسی) ب‌لاوبۆوه به‌لام له قوناغه‌کانی دواتر هزری جۆراوجۆر له ناو چیرۆکی کوردیدا ب‌لاوبۆوه.

به‌شی دووهم

۱-۲ هزر له چیرۆکه‌کانی (حه‌سهن جاف) دا:

حه‌سهن جاف یه‌کێکه له چیرۆکنووسه ناسراوه‌کانی ناو ئه‌ده‌بیاتی کوردی. نووسه‌ر به‌چه‌ندین کۆمه‌له چیرۆک و لیکۆلینه‌وه‌ی ئه‌ده‌بی، توانیویه‌تی گه‌شه به‌ بواری ئه‌ده‌بی کوردی به‌گه‌شتی و چیرۆکی کوردی به‌تایبه‌تی بدات، دیارترین کۆمه‌له چیرۆکه‌ی که ئیمه له‌م لیکۆلینه‌وه‌یه‌دا کاری له‌سه‌ر ده‌که‌ین به‌ناوی (دیجله‌ی تاوان) ه، ئه‌م کۆمه‌له چیرۆکه له‌ چه‌ندین کورته‌چیرۆک پیکهاتوو که بریتین له (دیجله‌ی تاوان، پاشای شاره‌که‌مان، ریی هات و نه‌هات، دوو وینه و دوو ده‌نگ، ئه‌سه‌پی سه‌پی، یاسای شاریک، شوان، جه‌نابی به‌رپۆه‌به‌ری گه‌شتی، دیمه‌نیکی ته‌له‌فزیۆنی، زمانی پیرۆز، ئازادی، هاوین، ژیان، پاره، میوانه‌ ناوه‌خته‌کان، چه‌که‌کانی مه‌جیدییه، کۆمیدیای سه‌هۆل)، که هه‌ندیکیان زۆرکورتن و هه‌ندیکی تریان کورته‌ چیرۆکی ئاساین. نووسه‌ر له‌م کۆمه‌له چیرۆکه به‌پیی توانا و به‌هره و ئه‌زموونی

چیرۆکنووسی تیروانی خۆی دهبارهی بارودۆخ و ژیان و گوزهرانی سهردهمیک له سهردهمه کانی ژیانی خۆی و چهند هاوڕییهکی دهخاته پروو، که باس له چۆنیهتی ژیانی خهڵک و دهسهلات و حکومهتی ئهو سهردهمه دهکات له چۆنیهتی ئازاردانی کوردهکان و بهکه م سهرکردنیان و پشتگوییخستنیان، نووسهر بههۆی بهکارهیتانی هزری جۆراوجۆری و دارشتنیکی ئهدهبی، له م پرووهوه چهندین چیرۆکی هونهری و سهرنجراکیش و جۆراوجۆری بهرهه م هیتاوه و نووسیویهتی، که ههریه که و گوزارشت له چهندین دیمه ن و وینهی ژیانی سهردهمی خۆی نیشان ده دات، له چیرۆکه کانی ئه م کۆمه له چیرۆکه دا هزره کانی (سیاسی، کۆمه لایه تی، نیشتمانی)، به کارهیتاوه، ئه مهش بۆ فراوانی هزری نووسهر و توانا و زالبوونیه تی به سهر پرووداوه کان ده گه رپه توه، به م هۆیه شه وه که هزری جیاواز له ناو چیرۆکه کانی دا په نگی داوه ته وه، ههروه ها هزری سیاسی له م کۆمه له چیرۆکه دا بالی به سهر زۆریه ی چیرۆکه کان کیشاوه، ئه و لایه نه ی ئیمه لیره دا کاری له سهر ده که ین، ئه وه یه که شیکردنه وه ی چیرۆکه کانه له پرووی به کارهیتانی هزری جیاواز لای چیرۆکنووس، ههروه ها په نگدا نه وه ی بارودۆخ و ژیان و گوزهرانی ئه و سهرده مه له نیو چیرۆکه کاند.

۲-۲ شیکردنه وه ی چیرۆکه کان له پرووی هزره وه .

۱-۲-۲ هزری سیاسی:

هزری سیاسی یه کیکه له و لایه نه ی به شیوه یه کی فراوان له نیو ئه ده بیات به گشتی و چیرۆک به تایبه تی په نگی داوه ته وه، که ئه مهش به پینی سهرده م و قوناغه جیاوازه کانی میلله ته کان بووه، میلله تی کوردیش وه کو نه ته وه یه ک که به چه ندین قوناغی جیاواز تیپه ریوه، ئه م قوناغانه ش له نیو به رهه می نووسه ره کان په نگی داوه ته وه، هزری سیاسی وه ک لایه نه کی گرنه گ له ناو ئه ده بیاتدا په نگی داوه ته وه و بووه به به شیک له ئه ده بیاتدا ((خالی به یه کگه یشتن و په یوه ندی ناو خۆیی نیوان سیاسه ت و ئه ده ب هه مان بابه ته که له نیوان مرۆف و ژیا نه، هه ردووکیان له بنه ره تدا وه کو دوو دیارده له کۆمه له وه هه لده قولین، بۆیه نابیت ئه ده ب و سیاسه ت وه کو دوو مه سه له و دوو جیهانی یان دوو لایه نی جیاواز و لیک دابراو سهر بکریت)) (عوسمان

دهشتی، ۲۰۰۳: ۴۴)، واته په یوه ندی نیاوان ئەدهب و سیاسەت په یوه ندییه کی دوو لایه نهیه، که به شیوه یه تیکه لی یهک بوونه، که دابریان ئاسان نییه. نووسەر له چیرۆکهکانیدا به شیوه کی بهرچاو گرنگی بهم لایه نه داوه و له چیرۆکهکانیدا به شیوه کی جیاواز باسی کردووه، بۆ نموونه له چیرۆکی (دیجله ی تاوان) دا ده لی: ((بۆ نازانی کورد له و شوینانه دانامه زریین مه گەر یه کی (واسیته) یه کی زۆر گه وره و دهسترۆیشتووی هه بی. ئاخەر نه گهت تۆ کیت هه یه.)) (دیجله ی تاوان، ۱۲ ل)، لی ره دا ئاماژه به دیارده یه که ده کات که له سه رده می رژییم باو بووه به هۆی فه رامۆشکردنی نه ته وه ی کورد و گرنگیدان به نه ته وه کانی تر، که سانی کوردیان له دام و ده زگاگاندا دانه ده مه زراندا و پشتگوئیان ده خست، ئینجا ئە گەر که سینک یان به رپر سینک واسیته یه کی بۆ بکردبایه، ئە مه ش له رینگای خستنه پرووی بارودۆخی هاو پیه کی له شاری (که رکوک) که ده رچووی زانکو بووه ده یه وی دابمه زریت، یان له چیرۆکی (دیمه نیکی ته له فزیونی) ده لی: ((له ناو ئازاره کانی گه له که ی چاوی کرده وه.. کۆمه لیک سه رباز به سه ریه وه وه ستابوون و لووله ی کلاشینکو فیان تی کردبوو، یه کی کیشیان به نووکه پۆستال تیوه ی ئە ژهن)) (دیجله ی تاوان، ۴۸ ل). لی ره دا ئاماژه بۆ بارودۆخی سیاسی ئە و سه رده مه ده کات که چۆن به رامبه ر به نه ته وه ی کورد خراپ بوون و سزای تاکی کوردیان داوه، که هه ر که سینک به ویستی خۆیان گومانیان لی بکردبایه، ئە و شتیکیان بۆ دروست ده کرد و له هه ر کاتیک بوایه، هیرشیان ده کرده سه ر ماله که ی و سزا و ئە شکه نه چیان ده دا، هه روه ها له چیرۆکی (میوانه ناوه خته کان) دا ده لی: ((هیشتا رۆژ نه گه یشتبووه ناوه ندی ئاسمان که ده وری گه ره ک گیرا و به ناو کۆلان و سه ربانه کاندایا بوونه وه، خه لکه که له ترسا هه ر که سه و ده رگای خۆی داخست و نه یده ویرا سه ر بکیشیته ده ره وه)) (دیجله ی تاوان، ۶۰ ل). لی ره دا چیرۆکنووس ئاماژه به حاله تیکی زۆر ناخۆش ده کات که کاتیک سه ربازه کانی رژییم چۆن له هه موو کات و ساتیکدا بی ئە وه ی خه لکه که ئاگادار بیت، هیرشیان ده کرده سه ر مال و مندال و خه لکه که، که بی ئە وه ی که س بتوانیت له به رامبه ریان بوه ستیت ته نانهت زۆر جار له کاتی به یانییه کی زوو هیرشیان ده کرده سه ر خه لکه که، هه روه ها له چیرۆکی (رپی هات و نه هات) دا ده لی: ((له به ر ئە وه ی چه ند جاریک له مه وه به ر،

ته نانه ت پوژیک پیش ئه وهی بتگرین له غمت داناوه و بوو یته هوی شه هیدبوون و برینداربوونی چهنده ها سهرباز.. تا کو سوپای نه به ز و نه خه وتوومان توانیان دهستی تاوانت بېرن و له کاتی ئه نجامدانی ئیشه چه په له کانتدا و پیش ئه وهی تاوانیکي دیکه دژ به گهل و نیشتمان بکهی بتگرن)) (دیجلهی تاوان، ل ۲۸)، لیره دا به هوی ئه وهی، که سهربازه کانی ئه وکاتی رژیم هه میشه هوکاریک و تاوانیکیان ده دا پال که سه کان بو ئه وهی به بیانویه ک بیگرن و سزای بدن، لیره شدا به بیانوی دانانی له غم، هه ولئانداوه بیگرن و سزای بدن، ئه مهش وهک هوکاریک به کاریان ده هینا بو شاردنه وهی سزاکان و چه واشه کاریی خه لک، ههروه ها له چیرۆکی (دوو وینه و دوو دهنگ) دا ده لئ: ((سهربازه کان هه ناسه یان له خو یان بریوه و چاویان بریوه ته ریگا کهی به رامبه ریان و په نجه شیان له سه ر په له پیتکهی تفهنگه کانیانه.... هه تا کابرا و بز نه کان نزیك ده بوونه وه و ترپه ی دل یان زیادی ئه کرد و په نگیان زهرد هه لئه گه را.... ئه فسه ره کهش هه رچاوی نابوو به کونه که وه، به لام ئه مجاره یان دهستیکی به رز کرده وه و له پر دهستی داگرت و..... بوو به ده سترپژ)) (دیجلهی تاوان، ل ۳۴)، لیره دا دیمه نیکی ناخوشی سه رده می رژیم نیشان ده دات، که سهربازه کانی له هه موو شوینیک بلاو کرابوونه وه ته نانه ت له شوینی له وه پانندی بز ن و مه ره کانیس، که هه رکاتیک بیانویت ده بنه ریگر له خه لک و به ئاره زووی خو یان خه لک ئه زیه ت ده دن، ته نانه ت زور جار هه ر بی هیچ هوکاریک ده سترپژي گولله یان له خه لک ده کرد، بو یه هیچ شوینیکي ئارامیان نه هیشته بو وه، که بتوانی به ئازادی بسوورپیتته وه، ههروه ها له چیرۆکی (چه کانی مه جیدیه) دا ده لئ:

((- ئه مرۆ کچه که میان له مه کته ب وه رنه گرت.

- بو؟

- ئه لئین جیگه نییه!

- چۆن.. خو نووسراوی وهزیری پهروه رده ههیه ئه لئ ئه بی هه موو مندالی له

مه کته ب وه رگیری

- هه موو مندالی...؟ به لام مندالی کورد نه؟!

- بەسەری تۆ ئەگەر مندال دەرنەکەن، لەو شۆریجەیه ئەبێ ئەمسال دوو مەکتەب بکەنەوه.

- بەخوا جوانە.. قوتابخانە کوردییەکان دائەخەن و مندالی کورد دەرنەکەن، هەر بۆ ئەوەی خویندنی کوردی نەمیتێ.. ((دیجەلی تاوان، ل ٦١))، لێرەدا لە رینگەیی دایەلۆگیکەوه باس لە کیشەیهکی سیاسی ئەو سەردەمە دەکات، کە بەرامبەر نەتەوهی کورد ئەنجامدەدرا، ئەویش بێ بەشکردنی مندالانی کوردە لە خویندن، کە لە شارە کوردنشینەکان بەتایبەتی (کەرکوک) ئەم جۆرە کارانە لەلایەن پرژیمەوه بەرامبەر بە کورد ئەنجامدەدرا، بەم ھۆیەشەوه دەیانویست تاکی کوردی نەخویندەوار بێت و بێبەش بێت لە گەیشتن بە زانست و زانیاری، لە پال ئەمەشدا نەتەوهی کورد لاواز بکەن و ھەمیشە لە گەشەکردن بوەستیت و نەتوانن پەرە بە توانا و زانستی خۆیان بدەن.

٢-٢-٢ هزری نیشتمانی و نەتەوهیی:

هزری نەتەواوەتی یەکیکی ترە لەو لایەنەیی کە لە نێو بەرھەمی نووسەران رەنگیداوەتەوه، ئەم هزرەش لە ئەنجامی کۆمەڵێک لایەن، کە پەییوەندییان بە ژبانی کۆمەڵگا و کەسەکانەوه ھەیه سەر ھەڵدەدات وەک لایەنی (تاینی، کلتوری، زمان.....، ھتد)، هزری نەتەواوەتی ((ئەو ھەستە بزویئەرە سروشتییەیی ناخی مێشک و دەروونی مرقۆفە، بۆ ئەنجامدانی کاری چاکە و پارەیی گشتی و خۆبەستەنەوه بەرپەوشتە، بەرز و نەریتە پیروۆزەکانی ناو کۆمەڵ لە کاردا یە و خاوەنی خەسڵەتە گرینگەکانی ژبانی مرقۆفە)) (عبدالله ناگرین، ١٩٩٩: ٤٢). واتە هزری نەتەواوەتی، لە ئەنجامی تێپروانی مێشکی مرقۆفە لە بەرامبەر چەندین کار و چالاکی جۆراوجۆر بەرامبەر بە نەتەوهکەیی بۆ ئەوەی بێتە ھۆی گەشەسەندن و پیشکەوتنی نەتەوهکەیی. ئەگەر سەیری ئەم کۆمەڵە چیرۆکە بکەین دەبینین کە نووسەر لە چەندین شوێن ئاماژەیی بە هزری نەتەوهیی کردووه، وەک ھاندان و بەرەو پیشچوونی ئەم هزرە لەناو تاکی کوردی و زیاتر ئاگاداربوونیان لە کیشەکانی تاییەت بە نەتەوهکەیی. بۆنموونە لە چیرۆکی (یاسای شاریک) ئاماژە بەوه دەکات کە چۆن ھەولیان داوه شارە کوردییەکان

بشپۆینن و مۆركی كوردایەتی لێ بێسرنەو و ھەولێ دەركردنی خەلكەكە دەدەن وەك دەلێ: ((لەبەر ئەوەی زۆر بلیت و ھەر خەریکی سكاڵایت و ھاتوویتە شوپینك جیئ تۆ نییە و مافی ئەوەت نییە بێتە ناوی، ئەمەش دەرچوون و لادانە لە یاسا بۆیە (شت) فەرمانی كوشتنی دەركرد)) (دیجلە تاون، ٤٢٧). لێرەدا نووسەر وەك تاكێکی كورد چۆن بەھۆی ھەستی نەتەواوەتیەكە یەو تاکی كورد ھۆشیار دەكاتەو و لەوێ كە لە سەردەمی كۆندا چۆن ھەولێ داگیرکردنی شوپینە كوردنشینەكان دراو و تەنانت وایان لە كوردەكان كردوو كە قەدەغە بیت بگەرێنەو شوپینی خۆیان، ھەروەھا لە چیرۆکی (زمانی پیرۆز) دا دەلێ: ((باریان ھەمووتان ئەزانن كە شوپشەكەمان تانی بۆ یەكەمجار لە پۆژھەلاتی ناوەراستدا چارەسەری مەسەلە ی نەتەواوەتی بكا و دان بە مافی ھەموو نەتەوكاندا بنێ و پێگەیی خۆیندن و پەخش و پۆژنامەیان بۆ خۆش بكا و بە زمانی خۆشیان، ھەروەھا قوتابخانە بکاتەو تا كەمە نەتەواوەتیەكان بە زمانی خۆیان بخوینن)) (دیجلە تاون، ٥١٧)، لێرەدا ئەو دەردەخات كە دوای چەندین ھەول و كۆشش و شوپش یەك لەدوای یەك و لە پێناو ئەركێکی نەتەوایی و نیشتمانی، توانیان ئەو مافە بەدەست بەینن كە قوتابخانە بەزمانی خۆیان بکەنەو و بتوانن بەزمانی خۆیان بنوسن و بخوینن، كە ئەمەش ھەنگاویکی گرنگە بۆ پیشكەوتنی نەتەو و زیاتر ناساندنی نەتەو.

٣-٢ ئەفسانە وەك كەرەستە یەك بۆ دەربڕینی ھزر:

ئەفسانە یەكێكە لەو بەشانەیی فۆلكلۆر كە زۆرجار نووسەران تێكەڵ بە ژانرە ئەدەبیەكان دەكەن، كە لە پێگەیی دەربڕینی خەیاڵی و گێڕانەووی كۆن و خەیاڵی كە لە واقعدا دوورە. بەرھەمەكانیان دەولەمەند دەكەن، ((ئەفسانە ئەو پرووداوانە باس دەكات كە لە سەردەمی كۆندا پروویانداو)) (سەردار ئەحمەد حسن، ٢٠٠٤: ٢٦٥)، واتە ئەفسانە گێڕانەووی ئەو دیاردە و پرووداوانە یەكە كە لە كۆندا پروویانداو، بەلام بە شپۆزێکی ھونەری، ھەروەھا لە ھەندێك شوپیندا ئەفسانە وەك چیرۆکی بێ خاوەن ناوێراو، ((ئەفسانە ئەو چیرۆكە یە دانەرەكە ی دیار نییە و لە نیو كۆمەلانی خەلكدا دەگێردرێتەو و كەسیتی ئەفسانەیی بەھۆی ئامێر و كەرەستە ی ئەفسانەیی

له کات و شوینی ئەفسانهییدا کاری ئەفسانهیی دهکەن)) (مهولود ئیبراهیم، ۲۰۲۰، ۶۳)،
واته لێره دا ئەفسانه ئه و چیرۆکهیه، که ههر یهك له تاکیکی کۆمه لگا خۆی به خاوه نی
دهزانی. له م کۆمه له چیرۆکه دا نووسەر به شیوه ی جیاواز په نای بۆ به کارهێنانی
هزری ئەفسانه بردووه، که ئەمهش زیاتر بۆ توانا و لێهاتوویی نووسەر ده گه رپێته وه که
هه ولێ داوه له رینگه ی به کارهێنانی هزری جیاواز و سوود وه رگرتن له به شه کانی
فۆلکلۆر چیرۆکه کانی ده وله مه ند بکات، نووسەر له چیرۆکی (پاشای شارێک) که
سه راپای چیرۆکه که گیرانه وه یه کی ئەفسانه ییبه و به هزرێکی ئەفسانه یی دارشتنی بۆ
کراوه، بۆ نمونه ده لێ: ((ئه گیرنه وه .. ئەلێن شارێک هه بوو هه میشه .. تاریک بوو
.. ئاسمانی ئه و شاره بی هه تاو و مانگ و ئەستێره بوو..)) (دیجله ی تاوان، ل ۱۸)، که
لێره دا وه کو گیرانه وه یه کی ئەفسانه یی باس له شارێک ده کات که له خه یالی خۆی
دروستی کردووه و له واقعدا بوونی نییه، که ئاسمانه که ی بی مانگ و ئەستێره و
هه تاوه، یان له شوینیکی تر دا له رینگه ی دیالۆگه وه باس له چۆنیه تی پریاره کانی پاشا
ده کات به رامبه ر به خه لکه که، ئەگه ر به گوێی فه رمانه کانی نه که ن وه ک ده لێ:
- گازی لێ ئەگرن ... ها ... که واته پریارم دا دانه کانیان هه لکێشن .

- هی هه موو که س قوربان؟

- هه موو که س ... ژن و پیاو ... گه وره و بچووک

- فه رمانی جه نابتانه و له سه ر سه ره (دیجله ی تاوان، ل ۱۹)

لێره دا نووسەر له رینگه ی دیالۆگیکه وه باس له سزای ئه و خه لکه ده کات
که کاتیک پاشا داواکارییه کی بۆیان هه یه، ئەوانیش جیبه جیبی نا که ن به هۆی ده ست
کورتی و هه ژاری، هه روه ها له شوینیکی تر دا ئاماژه بۆ دیوانه یه ک ده کات چۆن له
که لله ی سه ری ده دریت: ((پاشا یه کسه ر فه رمانی دا که له سه ری دیوانه بدری و
که لله سه ره که ی به سه ر داریکه وه له ده روازه ی شار هه لبواسریت، تا کو بییت به
عیبه ت بۆ خه لکی شاره که)) (دیجله ی تاوان، ل ۲۱). لێره دا ئاماژه بۆ ئه وه ده کات که
کاتیک خه لکه که له ترسی پاشا ناوێرن بچن بۆ لای پاشا و قسه ی بۆ بکه ن و باسی
کیشه ی خۆیانی بۆ بکه ن، بۆیه دیوانه یه ک ده چیته لای پاشا و ئه و باسی کیشه کانی
خه لکه که ی بۆ ده کات، به لām پاشا پیتی وایه که دوژمنه کانی ئه و بیروکه یان بۆ خه لکی

شاره که دارشتوو، بۆیه بریار دەدات که له سه‌ری دیوانه بدریٲ و که‌لله سه‌ره‌که‌ی هه‌لبواسرٲ و بۆ ئه‌وه‌ی هه‌موو خه‌لک بٲینٲ و بٲینٲ به‌ پهنه‌ بۆ هه‌موو خه‌لکه‌که‌، به‌لام له‌ راستیدا پاشا به‌ هه‌له‌ له‌ مه‌به‌ستی دیوانه‌ گه‌یشتبوو، هه‌روه‌ها له‌ شوٲینٲکی تردا هه‌ر له‌ هه‌مان چیرۆکدا باس له‌وه‌ ده‌کات که‌ چۆن خه‌لکه‌که‌ شاره‌که‌یان جٲی هٲشتوو و دواتر که‌ گه‌رانه‌وه‌ چٲیان کرد، وه‌ک ده‌لٲی: ((ده‌مه‌و ئیواره‌یه‌ک بوو ده‌نگ و هاوار و غه‌لبه‌ غه‌لبه‌ په‌یدا بوو ... خه‌لک سه‌رله‌نوٲی به‌ لٲشا و هاته‌وه‌ ... هه‌ریه‌که‌و دارٲی یان پاچٲی ... یان چه‌قوٲینٲکی به‌ده‌سته‌وه‌ بوو و به‌ره‌و کۆشک ئه‌هاتن ... یاساوه‌کانٲش رایان ده‌کرد ... هه‌ر چه‌نده‌ له‌ کۆشک نزیک ده‌بوونه‌وه‌ یاساوه‌ و پیاوه‌کانٲی پاشا خۆیان ئه‌دۆزییه‌وه‌ و رایان ئه‌کرد و تٲکه‌له‌ به‌ خه‌لکه‌که‌ ده‌بوون ... که‌ ده‌نگه‌کان به‌ ته‌واوی نزیک بوونه‌وه‌ خه‌لکه‌که‌ گه‌یشته‌ ناو کۆشک ... پاشا خه‌ریکی فه‌رمان ئٲمزاکردن بوو خه‌وی به‌ شار و جاده‌یه‌که‌وه‌ ئه‌بٲنی که‌ به‌ قه‌ره‌ج ته‌نرابٲی ... جل و به‌رگی جوانیان له‌به‌ر داٲی، ژنانٲش زه‌رد و سوور و رازاوه‌ پٲشوازی لٲی ده‌که‌ن و چه‌پله‌ی بۆ لٲده‌ده‌ن)) (دیجله‌ی تاوان، ل ٲٲ-ٲ٣). لٲره‌دا ئاماژه‌ بۆ کات و شٲوازی گه‌رانه‌وه‌ی خه‌لکه‌که‌ ده‌کات دوا‌ی ئه‌وه‌ی که‌ شاریان به‌ جٲی هٲشتوو له‌به‌ر هه‌ژاری و فه‌رمانه‌کانٲی پاشا، دواتر که‌ گه‌رانه‌وه‌ هه‌ریه‌ک دارٲک یان چه‌قوٲیه‌ک یان شٲٲکی به‌ ده‌سته‌وه‌ بوو رووه‌و کۆشکی پاشا ده‌هاتن، که‌ پاشا زیاتر خه‌وی به‌وه‌ ده‌بٲنی که‌ به‌یانٲی پٲشوازییه‌کی گه‌رمی لٲی ده‌کرٲت له‌ لایه‌ن ئه‌و قه‌ره‌جانیه‌ی که‌ خۆی هٲنابووی بۆ شار، به‌لام خه‌ونه‌که‌ی پٲچه‌وانه‌ بوویه‌وه‌ و خه‌لکی پٲشووتری شاره‌که‌ هٲرشیان بۆ کۆشک هٲنا و خه‌ونی پاشایان له‌ناوبرد، ئه‌و چیرۆکه‌ که‌ به‌ شٲوه‌یه‌کی ئه‌فسانه‌یی گٲنردراوه‌ته‌وه‌ و باس له‌ په‌یوه‌ندی نیوان پاشا و خه‌لکی شارٲک و چۆنیه‌تی گوزه‌رانی خه‌لکه‌که‌ ده‌کات .

٢-٤-٤ رهمز وه‌ک که‌ره‌سته‌یه‌ک بۆ ده‌رپرٲنی هزر :

رهمز یه‌کیکه‌ له‌و بابه‌تانه‌ی که‌ زۆر له‌ نووسه‌ران له‌ به‌ره‌مه‌ه‌کاناندا په‌نای بۆ ده‌بن و به‌کاری ده‌هٲن، که‌ ئه‌مه‌ش بۆ زیاتر ته‌مومژٲی واتا و شارده‌نه‌وه‌ی بابته‌که‌ ده‌خه‌رٲته‌ روو ((رهمز به‌ واتا گشتیه‌که‌ی برٲٲیه‌ له‌وه‌ی که‌ جٲگه‌ی شٲٲکی

تر بگریتهوه له پرووی واتاوه)) (سەردار ئەحمەد حەسەن، ٢٠٠٤: ٤٨٣)، هەروەها پەمزی وهك هونەریکی ئەدەبی خۆی له چەندین شیوه و جۆری جیاوازی دەبینیوه وهك (پەمزی ئاینی، میژوویی، ئەفسانەیی، کەلتووری،..... هتد)، کە ئەمانە هەریه کەو گوزارشت له بابەتیکی جیاوازی دهکات، ئەگەر سەیری ئەم کۆمەڵە چیرۆکه بکەین دەبینین کە چیرۆکنووس له چەندین چیرۆکدا پەنای بردۆته بەر دەرپرین و هزری پەمزی، کە ئەمەش دیاره بۆ بارودۆخ و سەردەمی ئەو کات دەگەریتهوه، کە نه دهتوانرا شتهکان به پروون و ئاشکرا دەریبێرن، بۆیه پەنایان دەبرده بەر دەرپرینی پەمزی و تەمومژی، بۆ نمونە له چیرۆکی (میوانە ناوهختهکان) دەلی: ((شەو بوو، کۆمەڵێک گورگی هار بەرگی مرقیان پۆشیبوو... بێدەنگ له زیلیک دینه خوارهوه، پەژەییکی فافۆن رادهگرن، دەیکەنهوه، درێژتر و بەرزتر دەبێ، له بالای دیواره کە بەرزتر به سەریا سەر دهکەون و دهگەنه سەر دیواره کە...)) (دیجلە ی تاوان، ٥٩٧)، لێره دا (گورگ) وهکو پەمزیک بۆ کۆمەڵە سەربازیکی درندهی ئەو سەردەمه به کارهاتوووه کە چۆن له شهودا هەڵدەکوته سەر مالى خەلک و بهسەر دیوار و خانووکان دهکەون، کە نووسەر به ناوی (گورگی هار) ناوی بردوون .

ئه نجام

۱- هزر وهك لایه نیکى فلهسهفى، به یه کینک له بنه ما سه ره کیه کانی دهقى ئه ده بی به گشتى داده نریت، به لام به کارهینان و سنوورى هزره که به پپی جیاوازیی دهقه کان، جیاواز ده بییت، چونکه ههر دهقینک یان ژانریکی ئه ده بی شیوازیکی تاییه تی بۆ دارپشتنی هزره که هه یه.

۲- نووسه ر له م کۆمه له چیرۆکه دا زیاتر هزره کانی بوونیکی واقعیانه یان پیوه دیاره، ئه و رووداو و بابه تانه بوونه، که له سه رده می ژیانى خۆیدا روویانداوه و کارى تیکردوون، بوونه ته هه ویئینک بۆ چیرۆکه کانی.

۳- حه سه ن جاف له نیو چیرۆکه کانیدا به هۆی بارودۆخى ئه و سه رده مه و ژیانى ئه و ده وره به ره ی که تیایدا ژیاوه، وایکردووه که هزرى جۆراوجۆر له چیرۆکه کانیدا په نگ بداته وه وهك (هزرى سیاسى، هزرى نه ته وه یی)، هه ره ها له پال ئه مه شدا سوودى له په مز و ئه فسانه وه رگرتووه وه کو که ره سه ته یه ك بۆ ده برپینی هزره کان.

۴- له نیو جۆره کانی هزر دا، زیاتر هزرى (سیاسى) بالی به سه ر به شیکی زۆرى چیرۆکه کانی کیشاوه، ئه مه ش بیگومان بۆ بارودۆخى ئه و سه رده مه ده گه رپته وه، که له و سه رده مه دا ئه م لایه نه کاریگه ربی زۆرى به سه ر نووسه ره که وه به جیهیشتبیت.

سه رچاوه كان
يه كه م / كورديه كان
أ- كتيبه كان:

- 1- ئارينا ئيبراهيم، شيوازه ئه ده بيه كانی رۆژنامه ی خه بات (۲۰۰۳-۲۰۰۶) چاپخانه ی رۆشنبيری، ههولير، ۲۰۱۱.
- 2- پهریز ساير، بنياتی هونهری چيرۆکی كوردی له سه ره تاوه تا كۆتايی جهنگی دووه می جيهانی، ده زگای په خشی سه رده م، سليمانی، ۲۰۰۱.
- 3- حسن جاف ، ديچله ی تاوان (كورته چيرۆك)، چاپی دووه م، چاپخانه ی شه هاب، ههولير، ۲۰۱۰.
- 4- حه مه سه عيد، هزر و شيوازه له چيرۆکی كوردیدا، چاپی يه كه م، ده زگای چاپ و بلاو كرده وه ی ئاراس، ههولير، ۲۰۰۵.
- 5- حميد عزيز، لۆجيكی ئه رستۆ، چاپی يه كه م، چاپخانه ی هاوسه ر، ههولير، ۲۰۰۹ .
- 6- سالار عزيز، هزری فله سه فی له شيعری مه لای جزيری دا، چاپی يه كه م، چاپخانه ی موكریانی، ههولير، ۲۰۱۴.
- 7- سه ردار ئه حمه د حسن، بنياتی ويته ی هونهری له شيعری كوردیدا، چاپی يه كه م، ده زگای چاپ و په خشی سه رده م، سليمانی، ۲۰۰۴.
- 8- سه ليم ره شيد سالح، شيوازه له كورته چيرۆکی نوێ كوردیدا، چاپی يه كه م، چاپخانه ی رۆژه لات، ههولير، ۲۰۱۲.
- 9- عه زيز گه ردی، ئه ده بی به راوردكاری، چاپخانه ی كۆری زانیاری كورد، به غدا، ۱۹۷۸.
- 10- عوسمان ده شتی، هيمن له باره ی ناوه رپۆکی سياسی و كۆمه لايه تی شيعره كانی، چاپخانه ی تيشك، سليمانی، ۲۰۰۳.
- 11- فوناد عبدالرحمان، بير-ئاواز-زمان، ده زگای چاپ و په خشی حمدي، سليمانی، ۲۰۰۹.
- 12- ليتزهنی ئه ده ب كۆری زانیاری كوردی، زاراوه ی ئه ده بی، چاپخانه ی وه زاره تی په روه رده، ههولير، ۲۰۰۶.
- 13- مه ولوود ئيبراهيم حه سهن، گه ران به دوای نه مریدا، چاپی يه كه م، چاپخانه ی ته هران، ته هران، ۲۰۲۰.
- 14- هيهداد حسين، رۆژنامه نووسی كوردی سه رده می كۆماری ديموكراتی كوردستان، ؟ ، سليمانی، ۲۰۰۲.

ب- نامه نه کادیمییه کان:

۱۵- عبدالله ناگرین، کاریگه ریی بییری نه ته وه یی له گه شه سه نندی کورته چیرۆکی کوردیی کوردستانی عێراقدا ۱۹۶۱-۱۹۷۰، نامه ی دکتورا، کۆلیژی ئاداب، زانکۆی سه لآحه ددین، هه ولیر، ۱۹۹۹.

دووهم / عه ره بییه کان

۱۶- احمد ابن فارس، معجم مقياس اللغة، تحقيق: ابراهيم شمس الدين، الطبعة الثانية، دارالكتب العلمية، بيروت، ۲۰۰۸.

۱۷- ابي حامد محمد بن محمد الغزالي، احياء علوم الدين، الطبعة الأولى، دار ابن عزم، بيروت، ۲۰۰۶.

۱۸- د. محمد محمد داود، جدلية اللغة والفكر، دار غريب للطباعة والنشر والتوزيع، ۲۰۰۹.

المخلص

الفكر في قصص حسن الجاف

المجموعة القصصية (دجلة الجريمة) انموذجا

هذا البحث بعنوان (الفكر في قصص حسن الجاف المجموعة القصصية (دجلة الجريمة) انموذجا)، إذ أن الفكر كجزء مهم من مكونات النص، له مشاركة واسعة في تكوين النصوص، فقد حاولنا هنا من خلال المنهج التحليلي تحليل الجانب الفكري في القصص وتحديد اهم أنواع تلك الافكار التي انعكست في قصص القاص، والتي اصبحت المغزى الرئيسي لقصصه.

يتكون اطار هذا البحث من مبحثين، اذ تم التطرق في المبحث الأول الى هذه الموضوعات (الفكر كنظرة نظرية، مفهوم الفكر، الفكر في النصوص المختلفة، الفكر في القصة الكوردية). أما المبحث الثاني خصص للمزيد من التعريف بالفكر في القصة الكوردية، تناولنا المجموعة القصصية (الدجلة المذنبه) لحسن الجاف انموذجا، ففي هذا المبحث تم استعراض هذه الموضوعات (الفكر عند حسن الجاف، تحليل قصص حسن الجاف من حيث الفكر، الفكر السياسي، الفكر الوطني (القومي)، الفكر الملحمي، الفكر الرمزي).

توصلنا في النهاية الى النتيجة التي مفادها أن الكاتب في هذه المجموعة القصصية أستطاع ان يتعامل مع الافكار المتنوعة بشكل متفوق، كذلك احتل الفكر السياسي الجزء الأكبر من قصصه.

Abstract

(Theme in stories written by Hassan Jaff, the collection of stories titled The Tigris of Crime (Dijlai Tawan) as a case study)

This paper is titled (theme in stories written by Hassan Jaff, the collection of stories titled The Tigris of Crime (Dijlai Tawan) as a case study). Theme, as an important part in the components of a text, has an important and serious role in creating any text. Here, I tried to analyze theme of the stories applying analytical method and write down the most important types of these themes which are reflected in his stories and become a core material for his stories.

This paper consists of two parts. The first part consists of (theme as a theoretical point of view, theme as a term, theme in different texts, theme in Kurdish stories). In the second part, to better introduce theme in Kurdish stories, I select the collection stories of The Tigris Crime (Dijlai Tawan) by Hassan Jaff as a case study. This part is dedicated to discuss (theme for Hassan Jaff, thematically analyzation of stories of Hassan Jaff, political them, patriotic theme, mythical theme, symbolic theme).

I come conclusion that the writer being successful in dealing with various types of themes and that political theme has occupied vast area in wors.